

[J. S. Foget.]

Samtidig hermed foreslaar man, at Formueejerne skal betale 30 pCt. af deres Formue, uden at man gør Forskel paa, om Formuerne er store eller smaa. Hvilke Fremtidsudsigter! Efter at Grundejerne saaledes har afgivet hele Grundskyldsværdien til Staten uden Vederlag, kommer der en ekstra Udligningsafgift paa 2 pCt. af fast Ejendom, som den gældfri Landmand skal betale, og som den gældbundne Landmands Kreditorer skal betale. Det er saadan et lille Ekstragratalie.

Resultatet bliver da rent praktisk, at den gældfri Landmand fratages uden Vederlag den Del af hans Formue, som Grundskylden udgør, og han maa yderligere betale 2 pCt. af de faste Værdier straks. Endvidere faar han Løv til at betale $\frac{1}{2}$ pCt. af Grundskylden ud over det tidligere betalte i 25 Aar og derefter $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig. Den gældtyngede Landmand fratages uden Vederlag den Panteværdi, som Grundskylden udgør, uden at han faar tilsvarende Lettelse hos sine Kreditorer. Han maa straks og i 25 Aar betale $\frac{1}{2}$ pCt. mere i Grundskyld end hidtil, og efter 25 Aars Forløb skal han betale $4\frac{1}{2}$ pCt.

At dette Lovforslag i Tilfælde af Gennemførelse yderligere vilde understrege og forværre Forholdet mellem Landbrugets og de øvrige Erhvervs Levevilkaar, er selvsagt. Vi maa derfor afvise det saa stærkt, som det overhovedet er muligt. At Forslaget kan have en vis Tiltrækning for andre Dele af Befolkningen, nemlig dem, der hverken har Jord eller Formue, er noget ganske andet. Man byder nemlig paa følgende Skueretter: Halvering af Indkomstskatterne i København, Nedsættelse i Provinsbyerne med $\frac{1}{3}$ og i Landdistrikterne med $\frac{2}{3}$. Man byder paa Fjernelse af al Told, men tager ikke i Betragtning, at under Valutacentralens Regime vil dette ikke forårsage Billiggørelse af de indførte Varer. Man vil kun beholde følgende Skatter: Benzinafgift, de saakaldte Giftskatter, Halvdelen af de nugældende Indkomstskatter, Statsformueskat og Arveafgift.

Hermed forstaar man, hvor man vil hen. Det er et rent klassepolitisk Forslag, hvorved man vil tvinge Landbruget og de øvrige Grundejere til at aflevere deres Ejendomsret til Staten, tvinge alle Formueejere uden Forskel til at aflevere 30 pCt. af deres Formue, alt sammen for at andre Dele af Befolkningen kan slippe for at betale de Skatter, der herigennem betales. Og det er det, man kalder Retsstat!

Forslagsstilleren (Oluf Pedersen): Den tvungne Voldgift, som i Gaar blev lovfæstet til almindelig Løsning af Arbejdsconflikter, har i et Par Dage og Nætter holdt Rigsdagen i Virksomhed. Lovforslaget herom drejede sig om nogle faa Procents Lønændring for omkring en Snes Procent af den danske Befolkning, en Ændring, hvor Forholdet var det, at Forhøjelsen for dem, der fik den, i det store og hele blev ordnet saadan, at de selv kom til at udrede den.

Det Lovforslag, som vi her har fremsat, drejer sig om 30 pCt.s Stigning i Købeevnen, for hele den arbejdende Befolkning, i Virkeligheden altsaa en Forbedring af Lønningerne, fremskaffet udelukkende paa Bekostning af den falske Kapital og de arbejdsfri Indkomster. Derfor er dette Lovforslag langt vigtigere end Forslaget om tvungen Voldgift, og det kunde være naturligt, om dette Lovforslag blev gennemført paa samme Maade gennem Nattemøder, saadan at vi fik det færdigt til den Tid, som Lovforslagets Tekst nævner: den 1. April.

Men saadan vil Forholdet, efter den Modtagelse, Lovforslaget har faaet, ikke blive. Og man vil bl. a. motivere dette Afslag med, at det i Modsætning til den tvungne Voldgift ikke drejer sig om et aktuelt Problem. Men deri er vi fuldkommen uenige. Efter min Opfattelse drejer dette Lovforslag sig om at finde en Metode, hvorved man kan sikre de cirka halvandet Hundrede Tusinde, som endnu ikke er kommet i Arbejde, at de kan faa den Beskæftigelse, som det er deres Menneskerettighed at faa.

Det burde have været saadan, at Forslag, der gik ud paa at sikre dette, Forslag paa Linie med det, der her er fremsat, var blevet fremsat af Regeringen. Den Regering, som sidder nu, har, før den kom til Magten, afgivet Løfte om, at Skattebyrden skulde flyttes fra Arbejde og Forbrug til de samfundsskabte Værdier. Det havde været Regeringens naturlige Pligt at fremsætte Forslag i den Retning, og det er kun, fordi Regeringen har svigtet sin Pligt, at vi har været nødsaget til at fremsætte saadanne Forslag.

Vi burde kunne regne med, at naar saadanne Forslag blev fremsat, vilde de faa Tilslutning fra Regeringspartiernes Side. Jeg indrømmer gerne, at det Problem, der her er rejst, er et stort Problem, jeg indrømmer ogsaa gerne, at det er naturligt, at der er Rigsdagsmænd, som finder det Problem, vi her beskæftiger os med, over deres Evner. Men jeg advarer imod, at